

TANAH OH TANAH : SIRI KE 56

PEROLEHAN TANAH UNTUK PROJEK ZON BEBAS PELABUHAN KLANG

(PORT KLANG FREE ZONE - PKFZ) : SUATU REFLEKSI

(BAHAGIAN KEDUA)

3. KAEDAH PEROLEHAN TANAH LOT 67894, MUKIM KLANG, DAERAH KLANG UNTUK TAPAK PROJEK PKFZ

Seperti yang telah dijelaskan dalam ruangan TOT terdahulu, perolehan tanah untuk tapak projek pembangunan oleh Kerajaan Persekutuan boleh diperolehi melalui empat kaedah iaitu pemberimilikan, perizaban, pembelian terus dengan tuan tanah berasaskan prinsip *willing buyer willing seller*, dan pengambilan dengan menggunakan kuatkuasa APT 1960. Setiap kaedah perolehan tanah ini mempunyai kebaikan dan kelemahan yang tersendiri.

Dalam kes perolehan tanah untuk projek PKFZ, kaedah yang diputuskan diperingkat awal adalah melalui kaedah pengambilan tanah. Kerajaan Persekutuan berpandangan Kementerian Pengangkutan patut memohon untuk mengambil alih tanah tersebut mengikut subseksyen 3(1)(a) APT, 1960 untuk tujuan awam dan seterusnya tanah tersebut didaftarkan atas nama Pesuruhjaya Tanah Persekutuan (PTP) yang kemudiannya dipajak kepada LPK untuk tujuan pembangunan dengan alasan bahawa tanah yang diambil akan kekal menjadi milik PTP berdasarkan peruntukan Perkara 83(5) Perlembagaan Persekutuan. Pendapat ini disokong oleh Penasihat Undang-Undang Negeri Selangor yang menyatakan pengambilan tanah di bawah subseksyen 3(1)(b) APT 1960

hanya berkuatkuasa bagi pengambilan tanah oleh mana-mana orang atau perbadanan bagi maksud projek yang benefisial untuk kemajuan ekonomi Malaysia manakala Kerajaan Persekutuan tidak termasuk dalam takrif yang diperuntukan di bawah subseksyen ini. Seterusnya diujahkan bahawa pampasan akan dibayar dari peruntukan Persekutuan disamping hak milik akan didaftarkan atas nama PTP. Oleh itu lebih sesuai dilaksanakan pengambilan tanah ini di bawah subseksyen 3(1)(a) bagi maksud *public purpose*.

Justeru itu, pada 12 Jun 2001, Ketua Setiausaha Perbendaharaan, Tan Sri Samsudin Hitam telah memaklumkan secara bertulis kepada Dato' Zaharah Shaari, Ketua Setiausaha Kementerian Pengangkutan akan keputusan YAB Menteri Kewangan bahawa tanah diambil di bawah Akta Pengambilan Tanah 1960 dan dibiayai melalui peruntukan Kementerian Pengangkutan dan kemudian pajak kepada LPK untuk dibangunkan.

Pada 20 Jun 2001, Kementerian Pengangkutan selaku Kementerian/Jabatan Pengguna (KJP) telah mengemukakan permohonan pengambilan tanah mengikut subseksyen 3(1)(a) melalui PTP kepada Pihak Berkuasa Negeri Selangor. Tanah terlibat ialah Lot 67894 Mukim Klang, Daerah Klang seluas 4,044,000 meter persegi atau 404.44 hektar (1,000 ekar), kategori pertanian, syarat nyata untuk tanaman kelapa sawit, pemilik tanah ialah Koperasi Pembangunan Pulau Lumut Berhad – ½ bhg dan Kuala Dimensi Sdn. Bhd – 1/2 bhg. Tujuan pengambilan disebut untuk Tapak Tambahan Pelabuhan Klang di Pulau Indah.

Pada 1 Julai 2001, Jabatan Ketua Pengarah Tanah dan Galian Selangor (JKPTG) selaku Pentadbir Tanah Klang telah mengangkat cadangan pengambilan ini kepada Pihak Berkuasa Negeri Selangor (YAB Menteri Besar) melalui Pengarah Tanah dan Galian Negeri Selangor (PTG) untuk pertimbangan dan kelulusan. Namun pada 20 Ogos 2001, PTG Selangor telah memaklumkan kepada JKPTG Selangor bahawa YAB Menteri Besar telah menolak cadangan pengambilan tersebut, sebaliknya dicadangkan pembelian terus dari pemilik tanah dibuat.

Keputusan ini disampaikan kepada Kementerian Pengangkutan selaku Agensi Pemohon (KJP). Pada 22 Ogos 2001, JKPTG selaku Pentadbir Tanah Klang telah membuat rayuan kepada Pihak Berkuasa Negeri Selangor (YAB Menteri Besar) melalui PTG supaya menimbang semula keputusan tersebut berdasarkan beberapa sebab dimana pengambilan ini adalah untuk Kerajaan Persekutuan berpandukan di bawah Perkara 83(5) Perlembagaan Persekutuan.

Pada 11 September 2001, YAB Menteri Kewangan (Dato' Dr. Mahathir bin Mohamad) telah mengarahkan YAB Menteri Besar Selangor supaya perolehan tanah tersebut dibuat melalui Akta Pengambilan Tanah 1960. Pada 20 September 2001, sekali lagi Ketua Setiausaha Perbendaharaan telah memaklumkan kepada Dato' Zaharah Shaari, Ketua Setiausaha Kementerian Pengangkutan, keputusan YAB Menteri Kewangan supaya

tanah diambil secara *acquisition* dan tidak secara pembelian terus dari pemilik tanah.

Pada 7 Disember 2001, PTG Negeri Selangor memaklumkan cadangan pengambilan ini telah diangkat untuk pertimbangan dan seterusnya YAB Menteri Besar telah bersetuju, tetapi pengambilan perlu dibuat mengikut peruntukan di bawah subseksyen 3(1)(b), bukannya di bawah subseksyen 3(1)(a) memandangkan projek ini bukan *public purpose*.

Pada 30 Januari 2002, mesyuarat antara Menteri Pengangkutan dengan ahli Lembaga Pengarah KPPLB dan wakil Kementerian Kewangan telah diadakan. Di dalam mesyuarat ini, wakil Kementerian Kewangan, Tuan Hj Abdul Rahim Mokti memaklumkan pandangan daripada Kementerian Kewangan antara lain (i) tanah bagi projek PKFZ diperolehi secara pengambilan tanah (*acquisition*) oleh Kerajaan Persekutuan secara berasingan daripada pembangunan infrastruktur supaya ianya lebih telus; (ii) pengambilan tanah berasaskan nilai JPPH pada nilai RM10.16 sekaki persegi.

Pada 23 Oktober 2002 Kementerian Kewangan telah membentangkan satu memorandum kepada Mesyuarat Jemaah Menteri yang mencadangkan supaya tanah untuk projek PKFZ diperolehi secara pengambilan mengikut APT 1960, dan tidak dibeli. Ini disebabkan tanah tersebut mengandungi 8 gadaian dan 5 *caveat* persendirian yang mana sekiranya tanah tersebut dipindah milik ia akan menjadi bebanan kepada

Kerajaan kerana segala kepentingan terhadap gadaian atau cagaran di atas tanah tersebut akan beralih dan risiko terhadapnya akan ditanggung Kerajaan. KDSB juga telah menjual 5 bahagian daripada tanah tersebut dengan keluasan 100 ekar. Oleh itu KDSB tidak boleh menjual tanah tersebut sebagai satu lot besar. Sehubungan ini, Jemaah Menteri pada mesyuarat yang sama bersetuju antara lain supaya: (i) pengambilan tanah dilakukan di bawah subseksyen 3(1)(a) Akta Pengambilan Tanah 1960; dan (ii) Nilai harga tanah berdasarkan kepada penilaian JPPH sebanyak RM10.16 sekaki persegi.

Berdasarkan kepada kronologi di atas, didapati urusan perolehan tanah bagi projek ini telah berlarutan selama beberapa tahun. Puncanya ialah kerana terdapat perbezaan pandangan antara Kerajaan khususnya Kementerian Kewangan dan Peguam Negara dengan LPK dan KDSB. Kementerian Kewangan dan Peguam Negara berpandangan tanah itu sepatutnya diperolehi secara pengambilan mengikut APT 1960, manakala pihak LPK dan KDSB ingin tanah ini diperolehi secara pembelian. Selain daripada itu, terdapat juga perbezaan pandangan antara Kerajaan Persekutuan dengan Kerajaan Negeri Selangor. Kerajaan Persekutuan berpandangan Kementerian Pengangkutan patut memohon untuk mengambil alih tanah tersebut di bawah subseksyen 3 (1)(a) APT, 1960 untuk tujuan awam dan seterusnya tanah tersebut didaftarkan atas nama Pesuruhjaya Tanah Persekutuan yang kemudiannya dipajak kepada LPK untuk tujuan pembangunan. Bagaimanapun, Kerajaan Negeri Selangor berpandangan tanah tersebut sepatutnya diambil alih di bawah subseksyen 3(1)(b) APT 1960 dengan alasan bahawa projek ini bukan merupakan projek kegunaan awam secara langsung. Tanah ini

akan dimajukan secara komersial dan tidak dinikmati secara terus oleh orang ramai.

Di akhir episod dan penceritaan, pada 6 November 2002, Kerajaan Persekutuan bersetuju supaya tanah bagi projek ini dibeli secara *willing buyer willing seller* dan harga tanah dibeli pada kadar RM25 sekaki persegi berdasarkan *special value* dan *discounted cash flow* serta bayaran balik harga tanah dibuat secara tertunda selama 15 tahun. Persetujuan tersebut dibuat berdasarkan kepada maklumat yang diberi oleh Menteri Pengangkutan kepada Kerajaan antara lain seperti berikut:

- a) Tanah bagi projek ini masih belum diperolehi walaupun telah 4 tahun berlalu kerana terdapat kebuntuan mengenai kaedah perolehannya kerana proses pengambilan tanah oleh kerajaan dikatakan telah mengambil masa yang panjang (33 bulan). Lagipun mengikut subseksyen 3(6) APT 1960, tanah yang telah diberi kebenaran merancang dan tujuan pengambilan bukan tujuan awam, pengambilan mengikut subseksyen 3(1)(b) tidak boleh dibuat;
- b) Masalah gadaian boleh diselesaikan dan pindah milik boleh dibuat ke atas tanah tersebut yang bebas dari sebarang bebanan berasaskan persetujuan bayaran harga tanah dibuat selama 15 tahun;

- c) Kajian yang di buat oleh Penasihat Khas YAB. Perdana Menteri mendapati projek PKFZ masih berdaya maju sungguhpun tanah untuk projek ini diperolehi secara pembelian;
- d) Harga tanah RM25 sekaki persegi adalah berdasarkan penilaian yang dibuat oleh Jabatan Penilaian dan Perkhidmatan Harta (JPPH): dan
- e) Perjanjian jual beli antara KDSB dengan 5 orang pembeli terhadap sebahagian tanah projek (100 ekar) telah menetapkan bahawa mereka tidak akan memasukkan *caveat* persendirian terhadap tanah tersebut. Pembeli juga bersetuju untuk menjual lot-lot berkenaan kepada KDSB jika diperlukan.

Pada 6 November 2002 (hari yang sama dengan dengan kelulusan diberi oleh Kerajaan Persekutuan), Pengurus Besar LPK telah menghantar surat tawaran kepada KDSB untuk membeli tanah 1000 ekar pada kadar RM25 sekaki persegi dengan harga RM1.088 bilion. Seterusnya, pada 12 November 2002, beliau telah menandatangani Perjanjian Jual Beli tanah dengan KDSB. Antara lain perjanjian tersebut menetapkan perkara-perkara berikut:

- a) Harga tanah adalah RM1.088 bilion pada kadar RM25 sekaki persegi.
- b) Kadar faedah adalah 7.5% setahun (dalam surat tawaran yang dikeluarkan oleh LPK kepada KDSB kadar faedah adalah 7%). Ini

menjadikan kos keseluruhan pembelian tanah berjumlah RM1.81 bilion.

- c) Faedah dikecualikan bagi tahun pertama dan kedua.
- d) Pembayaran tertangguh selama 15 tahun.
- e) Pendahuluan sebanyak 10%. (Catatan: Bayaran pertama oleh LPK akan dibuat pada pertengahan tahun 2007 dan bayaran terakhir perlu dijelaskan sebelum 30 Jun 2017. Semakan Jabatan Audit Negara mendapati setakat 30 Ogos 2009 sejumlah RM238 juta telah dibayar oleh LPK melalui sumber dalamannya manakala sejumlah RM260 juta telah dijelaskan oleh Kementerian Kewangan melalui pinjamannya kepada LPK).

Dengan huraian dan penjelasan di atas, maka terjawablah soalan kenapa perolehan tanah untuk tapak projek PKFZ ini dibuat melalui kaedah jual beli atau *willing buyer willing seller*, bukannya melalui kaedah pengambilan mengikut APT 1960. Itu adalah keputusan PBN dan orang politik. Keputusan tersebut tentunya mengembirakan 2,400 orang ahli Koperasi Pembangunan Pulau Lumut Berhad dan Ahli Lembaga Pengarah serta pemegang saham Kuala Dimensi Sdn. Bhd. Sebagai tuan tanah, mereka mengharapkan harga jualan yang tertinggi. Ternyata mereka telah memperolehi harga jualan yang berjumlah RM1.8 billion.

Kenapa PBN berbuat keputusan sedemikian?. Wallahu a'lam dan Allah Maha Mengetahui. YABhg. Tun Dr Mahathir Mohamad ketika mengulas

perkara ini menyatakan, pengambilan tanah secara paksa membuatkan beliau tidak popular. Beliau memberitahu Mahkamah Tinggi bahawa beliau tidak bersetuju dengan pengambilan tanah secara paksa ke atas projek PKFZ. Bagi seorang ahli politik, amalan pengambilan tanah secara paksa akan membuatkan dirinya menjadi ahli politik yang tidak popular. “Sebagai ahli politik yang bergantung kepada populariti, saya tidak menggemari untuk membeli tanah dengan nilai yang diberikan oleh kerajaan. Ini akan membuatkan saya tidak popular dan status saya bergantung kepada populariti saya. YABhg. Tun Dr Mahathir Mohamad, bekas Perdana Menteri, dilaporkan berkata demikian ketika menjadi saksi kepada bekas Menteri Pengangkutan, Tun Dr Ling Liong Sik yang dibicarakan kerana menipu Kabinet dalam pembelian tanah untuk projek PKFZ. (sumber: <https://www.facebook.com/permalink.php?id.azmieyusoff.blogspot.com/.../Demo> LoNie: PKFZ : Mahathir Kantoi di Mahkamah; pkrl.blogspot.com/... Kantoi ! Mahathir di Mahkamah....Pengambilan Tanah PKFZ: dan <https://www.facebook.com/permalink.php?id...fbid> PKFZ: Mahathir Kantoi di Mahkamah).

Mungkin ada pembaca yang bijaksana bertanya, bolehkah PBN (dalam konteks di Negeri Selangor, PBN ialah YAB Menteri Besar – perkara ini telah dijelaskan dalam TOT Siri ke 46) menolak permohonan pengambilan tanah untuk *public purpose* oleh Kerajaan Persekutuan?.

Untuk pengetahuan pembaca, di Semenanjung Malaysia, mana-mana orang, perbadanan atau Kerajaan Persekutuan yang memerlukan tanah

boleh memohon pengambilan tanah dengan PBN. Ini kerana hal ehwal tanah adalah terletak di bawah bidangkuasa PBN seperti yang diperuntukkan dalam Jadual Kesembilan (Senarai Kedua – Senarai Negeri), Perlembagaan Persekutuan. Permohonan pengambilan tanah yang dibuat oleh Kerajaan Persekutuan mestilah melalui PTP yang juga Ketua Pengarah Tanah dan Galian Persekutuan yang sekarang disandang oleh YBhg. Dato' Sri Azemi bin Kasim. Permohonan yang dibuat oleh mana-mana orang atau perbadanan, PBN mempunyai kuasa budi bicara sama ada untuk meluluskan, menangguh atau menolak tanpa memberi alasan dan sebab, tetapi jika permohonan yang dibuat oleh PTP, maka PBN tiada pilihan kecuali meluluskannya. Ketika ini PBN terikat dan tertakluk kepada kehendak Perkara 83(5)(b) Perlembagaan Persekutuan yang menyatakan bahawa adalah menjadi kewajipan Kerajaan Negeri menyebabkan tanah milik yang dipohon itu diambil balik bagi maksud Persekutuan. Maksudnya, PBN tidak boleh menolak permohonan pengambilan tanah yang dikemukakan oleh Kerajaan Persekutuan.

Sehubungan dengan itu tindakan PBN yang menolak permohonan pengambilan tanah oleh PTP untuk tapak projek PKFZ ini adalah bercanggah dan melampau (*ultra virus*) dengan kehendak Perkara 85(5)(b) Perlembagaan Persekutuan. Setelah dibuat rayuan dan didesak oleh YAB Menteri Kewangan (yang juga Perdana Menteri), PBN (MB) bersetuju meluluskan, tetapi mengikut subseksyen 3(1)(b) -tujuan komersial-, bukan seperti yang dipohon iaitu subseksyen 3(1)(a). Oleh kerana Lot 67894 ini telah diberi kelulusan kebenaran merancang, maka ia terikat kepada seksyen 3(6) APT 1960, di mana tanah yang telah

diberi kebenaran merancang dan tujuan pengambilan bukan untuk maksud kemudahan awam (*public utility*), pengambilan mengikut sub seksyen 3(1)(b) tidak boleh dibuat.

Pada pandangan penulis, PBN masih gagal menyebabkan tanah milik Lot 67894 Mukim Klang, Daerah Klang seluas 4,044,000 meter persegi atau 404.44 hektar (1,000 ekar) yang dipohon maksud Persekutuan (Tapak Tambahan Pelabuhan Klang) itu diambilbalik.

Mungkin ada pembaca yang bertanya, bolehkan Kerajaan Persekutuan (PTP / Kementerian Pengangkutan) membawa perkara ini ke mahkamah. Penulis tidak mempunyai ilmu yang cukup untuk mengulas, tetapi cuba memberanikan diri, jika salah harap dibetulkan. Pada pandangan penulis, Kerajaan Persekutuan (PTP/Kementerian Pengangkutan) boleh memfailkan permohonan ke Mahkamah Tinggi untuk mendapatkan satu perintah mandamus mengikut seksyen 4, Akta Spesifik Relif 1950, memerintahkan (memaksa) PBN menjalankan tugasnya yang telah ditetapkan dalam Perkara 85(5)(b) Perlembagaan Persekutuan iaitu menyebabkan tanah milik yang dipohon Kerajaan Persekutuan diambilbalik bagi maksud Persekutuan.

(Perintah mandamus adalah satu perintah yang dikeluarkan oleh Mahkamah Tinggi memerintahkan pihak berkuasa untuk menjalankan tugas awam yang telah ditetapkan undang-undang ke atas mereka. Perintah ini boleh diberikan di bawah seksyen 4, Akta Spesifik Relif 1950).

Tetapi ia tidak berlaku. Sepanjang pengetahuan penulis, Kerajaan Persekutuan tidak pernah membawa PBN ke mahkamah walaupun 'kecewa' dengan beberapa keputusan PBN yang menolak permohonan pengambilan tanah, walaupun tahu bahawa projek yang hendak dijalankan memberi faedah kepada rakyat negeri berkenaan; walaupun rayuan telah dikemukakan; dan walaupun tahu bahawa ia adalah bercanggah dan melampaui (*ultra virus*) dengan kehendak Perkara 85(5)(b) Perlembagaan Persekutuan. Penulis pernah mencadangkan supaya Perkara 85(5)(b) Perlembagaan Persekutuan dikuatkuasakan. Jawapan yang diberikan ialah pegawai yang akan terlibat di mahkamah nanti, sama ada Penasihat Undang-Undang Negeri, Penasihat Undang-Undang PTP/ Kementerian, Peguam Kanan Persekutuan daripada Pejabat Peguam Negara adalah semuanya penjawat awam dan kakitangan kerajaan termasuklah Pentadbir Tanah dan hakim yang mendengar kes itu sendiri. Mungkin penulis boleh membawa satu contoh kes di mana semua penjawat awam terlibat dalam perbicaraan pengambilan tanah di mahkamah (*land reference*). Kes pertama ialah pengambilan tanah di Jalan Lahar Bubu, Kepala Batas iaitu Lot 1040, 1041, 1042 dan 1046 Mukim 8, Daerah Seberang Prai Utara, Pulau Pinang untuk tapak sekolah. Dalam siasatan bagi menentukan jumlah pampasan tanah, tuan tanah menuntut dengan kadar nilai RM15,000.00 seekar. Pemungut Hasil Tanah (Pentadbir Tanah) Seberang Prai Utara membuat award dengan kadar RM8,500.00 seekar. Setiausaha Tetap Kementerian Pelajaran selaku pihak yang tanah itu diambil untuknya telah membantah dengan alasan bahawa amaun pampasan yang diawardkan itu melebihi daripada yang memadai. Di

Mahkamah Tinggi Pulau Pinang, Hakim Chang Min Tat bertindak sebagai hakim, Peguam Kanan Persekutuan ialah Abdul Razak bin Dato' Abu Samah mewakili Setiausaha Tetap Kementerian Pelajaran (*appellant*) dan Penasihat Undang-Undang Negeri Pulau Pinang ialah YB. Abu Talib bin Othman mewakili Pemungut Hasil Tanah Seberang Prai Utara. Hadir sebagai saksi ialah Lazim bin Taha, Pegawai Petempatan – *Settlement Officer* -SO- kini ditukar kepada Penolong Pegawai Tanah -PPT-) dari Pejabat Tanah Seberang Prai Utara dan Choong Kok Sin, Pegawai Penilaian dari JPPH. Pegawai yang terlibat dalam kes di atas adalah semuanya penjawat awam. (*Setiausaha Tetap Kementerian Pelajaran lwn. Pemungut Hasil Tanah Seberang Prai Utara, (1972) 2 MLJ 155*).

Dalam kes lain yang melibatkan penulis sendiri. Juga pengambilan tanah untuk tapak sekolah di Butterworth. Kementerian Pelajaran membantah dengan alasan yang sama iaitu amaun pampasan yang diawardkan itu melebihi daripada yang memadai. Di Mahkamah Tinggi Pulau Pinang, YA Hakim Dato' Mohamed Dzaidin bin Haji Abdullah bertindak sebagai hakim, penulis lupa nama Peguam Kanan Persekutuan yang mewakili Kementerian Pelajaran (*appellant*) dan Penasihat Undang-Undang Negeri Pulau Pinang YB Haji Hashim bin Dato' Haji Yusof mewakili Pentadbir Tanah (dulunya Pemungut Hasil Tanah) Seberang Prai Utara. Hadir sebagai saksi ialah penulis sendiri dan Pengarah Penilaian dan Perkhidmatan Harta Negeri Pulau Pinang En Abu Hassan bin Abdullah. Masih segar dalam ingatan penulis dan masih terbayang bagaimana Hakim Mahkamah Tinggi Pulau Pinang YA Hakim Dato' Mohamed Dzaidin bin Haji Abdullah merenung tajam dan meninggikan suara kepada Penasihat Undang-Undang Negeri Pulau Pinang, YB Haji Hashim

bin Dato' Haji Yusof meminta kes ini diselesaikan di luar mahkamah. Penulis yang pertama kali hadir ke mahkamah sejak ditukar ke Unit Khas Bergerak Butterworth -UKB- (sekarang telah ditukar kepada JKPTG Pulau Pinang) jadi kecut perut. Peristiwa ini berlaku pada tahun 1989.

Lantaran itulah ada pihak yang berpendapat isu ini tidak perlu di bawa ke mahkamah. Lagipun Persekutuan dan Negeri diperintah oleh parti politik yang sama. Ada kaedah lain yang lebih sesuai termasuk Mesyuarat Majlis Tanah Negara. Tetapi bagi penulis, kita perlukan satu *precedent case* untuk dijadikan ikutan dan panduan, disamping menjadi bahan pembelajaran bagi pelajar undang-undang.

(BERSAMBUNG DI BAHAGIAN KETIGA)

Suhaimi bin Hj. Mamat

Setiausaha Bahagian

Bahagian Sumber Air, Saliran dan Hidrologi

Kementerian Sumber Asli dan Alam Sekitar

Aras 13, Wisma Sumber Asli

No. 25, Persiaran Perdana,

Presint 4, 62574 Putrajaya, Malaysia

Tel : 03-88861147

Fax : 03-88893455

Email : suhaimi@nre.gov.my

RALAT

Perkara 85(5)(b) Perlembagaan Persekutuan dalam TOT Siri ke 56 hendaklah dibaca dengan Perkara 83(5)(b) Perlembagaan Persekutuan

Harap maaf

Terima kasih

Suhaimi bin Hj. Mamat

Setiausaha Bahagian

Bahagian Sumber Air, Saliran dan Hidrologi

Kementerian Sumber Asli dan Alam Sekitar

Aras 13, Wisma Sumber Asli3No. 25, Persiaran Perdana,

Presint 4, 62574 Putrajaya, Malaysia

Tel : 03-88861147

Fax : 03-88893455

Email : suhaimi@nre.gov.my